

Nazwa projektu

Projekt uchwały Rady Ministrów w sprawie przyjęcia Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące

Ministerstwo Energii

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu

Miłosz Motyka – Minister Energii

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu

Aneta Więcka – Dyrektor Departamentu Ciepłownictwa

e-mail: aneta.wiecka@me.gov.pl

Andrzej Gutowski – Zastępca Dyrektora Departamentu Ciepłownictwa

e-mail: andrzej.gutowski@me.gov.pl

Damian Ładny – Starszy specjalista, Departament Ciepłownictwa

e-mail: damian.ladny@me.gov.pl

Łukasz Sikora – Specjalista, Departament Ciepłownictwa

e-mail: lukasz.sikora@me.gov.pl

Data sporządzenia

24.06.2026 r.

Źródło:

Inicjatywa własna

Nr w wykazie prac:

ID 275

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Sektor ciepłownictwa systemowego stanowi istotny element krajowego systemu energetycznego oraz infrastruktury krytycznej państwa. Odpowiada on za znaczącą część zużycia energii finalnej w gospodarce oraz pozostaje jednym z głównych źródeł emisji gazów cieplarnianych. Jednocześnie infrastruktura wytwórcza w znacznej części jest oparta na technologiach wysokoemisyjnych, a dodatkowo infrastruktura cechuje się wysokim stopniem zużycia technicznego. Uwarunkowania te powodują konieczność przeprowadzenia głębokiej, wieloetapowej transformacji sektora, której skala wykracza poza możliwości działań incydentalnych lub rozproszonych interwencji regulacyjnych.

Transformacja energetyczna stawia przed sektorem ciepłowniczym szereg złożonych wyzwań, związanych z koniecznością zmiany struktury paliwowej, a w konsekwencji pilną potrzebą modernizacji infrastruktury oraz dostosowaniem do rosnących wymagań regulacyjnych wynikających z polityki klimatyczno-energetycznej Unii Europejskiej. Proces ten wymaga poniesienia znaczących nakładów inwestycyjnych, przy czym decyzje inwestycyjne w sektorze ciepłowniczym mają charakter długookresowy i kapitałochłonny. W tych warunkach brak stabilnych i przewidywalnych ram strategicznych zwiększa ryzyko regulacyjne, ogranicza dostęp do finansowania oraz utrudnia racjonalne planowanie inwestycji zarówno przez przedsiębiorstwa energetyczne, jak i jednostki samorządu terytorialnego odpowiedzialne za lokalne planowanie energetyczne.

Wprowadzenie Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r. ma na celu stworzenie spójnych, długookresowych ram rozwoju sektora oraz wyznaczenie kierunków jego sprawiedliwej transformacji dla zapewnienia jego zrównoważonego i efektywnego rozwoju opartego na nisko- i zeroemisyjnych źródłach ciepła, i stabilności dostaw oraz lokalnego potencjału. Strategia ma na celu zapewnienie dekarbonizacji, modernizacji technologicznej oraz dostosowanie do wymogów prawa Unii Europejskiej i krajowej polityki klimatyczno-energetycznej, przy jednoczesnym zachowaniu bezpieczeństwa energetycznego oraz ochrony odbiorców końcowych. Utrzymanie dotychczasowej struktury technologicznej w ciepłownictwie prowadziłoby do wzrostu kosztów funkcjonowania sektora, a tym samym wzrostu cen ciepła dla odbiorców końcowych. Odpowiednio przeprowadzona transformacja sektora przyczyni się do wzmocnienia bezpieczeństwa energetycznego i optymalizacji kosztów produkcji i dostarczania ciepła do odbiorców.

Polski sektor ciepłowniczy ulega procesowi przekształcania się z systemu wysokoemisyjnego, opartego na kopalnych nośnikach energii, w kierunku osiągnięcia neutralności klimatycznej. Odpowiednie przeprowadzenie transformacji sektora ciepłowniczego przyczyni się do:

- 1) wzmocnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa;
- 2) zwiększenia odporności odbiorców na wahania cen nośników energii i paliw;
- 3) ograniczenia kosztów dla gospodarki, przez zmniejszenie importu paliw kopalnych;
- 4) zapewnienia przewidywalnych i długofalowych ram regulacyjnych.

Obecnie brak jest kompleksowego dokumentu strategicznego określającego docelowy model funkcjonowania sektora ciepłownictwa oraz wskazującego preferowane kierunki jego rozwoju. W efekcie uczestnicy rynku funkcjonują w warunkach podwyższonej niepewności dotyczącej przyszłych wymagań regulacyjnych, pożądanych technologii oraz oczekiwanego tempa transformacji. Taka sytuacja utrudnia podejmowanie racjonalnych decyzji inwestycyjnych, zwiększa ryzyko lokowania kapitału w rozwiązania, które mogą utracić swoją ekonomiczną lub regulacyjną zasadność przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także może prowadzić do powstawania kosztów osieroconych obciążających przedsiębiorstwa, a w konsekwencji odbiorców końcowych.

Dokument będzie stanowił punkt odniesienia dla przedsiębiorstw ciepłowniczych, samorządów, inwestorów, instytucji finansowych oraz administracji publicznej, zwiększając pewność inwestycyjną i ograniczając ryzyko podejmowania nieefektywnych decyzji.

Szczególne znaczenie Strategii wynika z konieczności zapewnienia efektywnego wykorzystania środków publicznych przeznaczonych na transformację sektora. Skala potrzeb inwestycyjnych jest wysoka, a dostępne środki krajowe i europejskie muszą zostać wykorzystane w sposób zapewniający osiągnięcie maksymalnych efektów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. Strategia pozwoli określić priorytety inwestycyjne oraz kierunki wsparcia publicznego, tworząc podstawy dla projektowania programów wsparcia i instrumentów finansowych, w szczególności realizowanych przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz inne instytucje wspierające transformację energetyczną.

Jednym z kluczowych celów Strategii jest ochrona odbiorców końcowych przed niekontrolowanym wzrostem kosztów ogrzewania. Ciepło należy do dóbr o podstawowym znaczeniu społecznym, a jego dostępność cenowa wpływa bezpośrednio na poziom życia obywateli oraz ryzyko występowania ubóstwa energetycznego. Brak skoordynowanego podejścia do transformacji sektora mogłoby prowadzić do wzrostu kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw ciepłowniczych, a w konsekwencji do wzrostu cen ponoszonych przez gospodarstwa domowe, jednostki sektora finansów publicznych oraz przedsiębiorców. Strategia ma stworzyć warunki do przeprowadzenia transformacji w sposób minimalizujący jej koszty społeczne oraz zapewniający równowagę pomiędzy realizacją celów klimatycznych a ochroną odbiorców końcowych.

Znaczenie Strategii ma również wymiar społeczny i rozwojowy. Sektor ciepłownictwa systemowego ma szczególne znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania wielu miast i aglomeracji. Zapewnienie jego stabilnego rozwoju wpływa na bezpieczeństwo energetyczne mieszkańców, jakość powietrza, warunki życia w miastach oraz atrakcyjność inwestycyjną regionów. W tym kontekście Strategia będzie narzędziem wspierającym sprawiedliwą transformację energetyczną, uwzględniającą zarówno cele środowiskowe, jak i potrzeby społeczne oraz możliwości ekonomiczne poszczególnych grup odbiorców.

W celu kompleksowego podejścia do tych wyzwań, jest konieczne powstanie dokumentu strategicznego dedykowanego dla sektora ciepłownictwa systemowego, który jest zgodny z aktualizowanym Krajowym Planem w dziedzinie Energii i Klimatu. Strategia transformacji ciepłownictwa wyznaczy prognozę rozwoju technologii, które będą zastępowały wygaszane moce elektrociepłowni i ciepłowni opartych o paliwa węglowe. Strategia wskazuje na konieczność transformacji sektora oraz zakłada, że docelowo ciepło systemowe będzie wytwarzane w instalacjach charakteryzujących się wysokim udziałem odnawialnych źródeł energii, ciepła odpadowego oraz jednostek kogeneracji opalanych gazem ziemnym. Kluczową rolę w tym procesie transformacji odegra rozwój technologii Power-to-Heat, obejmujących pompy ciepła oraz kotły elektryczne, które pozwolą na wykorzystanie nadwyżek energii elektrycznej z OZE do produkcji ciepła systemowego. Urządzenia w postaci kotłów elektrycznych zwiększą możliwości bilansowania systemu elektroenergetycznego, a jednocześnie umożliwią obniżenie emisyjności ciepłownictwa przez zastępowanie paliw kopalnych energią elektryczną pochodzącą z odnawialnych źródeł.

Celem Strategii jest zatem stworzenie ram umożliwiających stopniową, ekonomicznie racjonalną i społecznie akceptowalną transformację sektora, przez określenie docelowego modelu transformacji, mechanizmów regulacyjnych i finansowych, zasad monitorowania postępów oraz instrumentów minimalizujących ryzyka systemowe. Strategia ma pełnić funkcję dokumentu integrującego działania legislacyjne, inwestycyjne i organizacyjne, zapewniając przewidywalność otoczenia prawnego oraz spójność z krajowymi i unijnymi zobowiązaniami.

Dokument stworzy podstawy dla długoterminowego planowania inwestycji, efektywnego wykorzystania środków publicznych, ochrony odbiorców końcowych oraz realizacji celów polityki energetycznej państwa, wzmacniając jednocześnie bezpieczeństwo energetyczne Polski.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest podjęcie przez Radę Ministrów uchwały w sprawie przyjęcia Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r. (dalej: „Strategia”). Istotą Strategii jest wyznaczenie kompleksowych kierunków rozwoju sektora ciepłowniczego w sposób zapewniający bezpieczeństwo energetyczne, konkurencyjność gospodarki oraz zgodność z krajowymi i unijnymi celami klimatyczno-energetycznymi. Dokument określa kierunki rozwoju systemów ciepłowniczych w Polsce, uwzględniając stopniowe odchodzenie od wysokoemisyjnych źródeł wytwarzania ciepła, rozwój technologii nisko- i zeroemisyjnych oraz poprawę efektywności energetycznej.

Rezultatem przyjęcia Strategii będzie wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w procesie wytwarzania ciepła oraz wykorzystania ciepła odpadowego i poprawa efektywności energetycznej procesu zaopatrzenia w ciepło, a w konsekwencji ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, co przyczyni się do zmniejszenia degradacji środowiska naturalnego.

Strategia ma na celu doprowadzenie m.in. do:

- 1) poprawy bezpieczeństwa energetycznego, przez stopniowe uniezależnianie sektora ciepłowniczego od zakupu paliw kopalnych na rzecz większego wykorzystywania OZE;
- 2) dywersyfikacji technologii wytwórczych ciepła systemowego i dostosowania ich do lokalnych uwarunkowań;

- 3) poprawy efektywności energetycznej infrastruktury wytwórczej oraz przesyłowo-dystrybucyjnej przez modernizację źródeł wytwórczych oraz sieci ciepłowniczych;
- 4) integracji międzysektorowej ciepłownictwa z elektroenergetyką;
- 5) dekarbonizacji ciepłownictwa systemowego, przez intensyfikację działań eliminujących wykorzystanie węgla kamiennego oraz stopniowe ograniczanie pozostałych paliw kopalnych;
- 6) utrzymania i rozwoju systemów ciepłowniczych przez dostosowanie ich do statusu systemu efektywnego energetycznie;
- 7) zapewnienia dostępu do sieci elektroenergetycznej dla pomp ciepła i kotłów elektrycznych;
- 8) rozwoju magazynowania ciepła w ciepłownictwie systemowym;
- 9) obniżenia parametrów temperaturowych sieci ciepłowniczych;
- 10) rozwoju technologii wykorzystujących lokalnie dostępne źródła OZE;
- 11) zagospodarowania ciepła odpadowego w systemach ciepłowniczych;
- 12) cyfryzacji ciepłownictwa i poprawy cyberbezpieczeństwa;
- 13) rewizji obecnie obowiązującego modelu taryfowania ciepła;
- 14) dostosowania norm i parametrów projektowych w budownictwie do aktualnych uwarunkowań temperaturowych;
- 15) skutecznego planowania energetycznego zarówno na poziomie krajowym, jak i lokalnym;
- 16) wykorzystania gazów odnawialnych i zdekarbonizowanych w ciepłownictwie systemowym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W państwach członkowskich OECD i Unii Europejskiej problem transformacji sektora ciepłownictwa jest rozwiązywany przede wszystkim przez przyjmowanie długookresowych dokumentów strategicznych oraz planów transformacji energetycznej, które wyznaczają kierunki dekarbonizacji sektora ogrzewnictwa, modernizacji infrastruktury oraz rozwoju technologii nisko- i zeroemisyjnych. Dokumenty te określają cele transformacyjne, instrumenty wsparcia, ramy regulacyjne oraz harmonogramy działań inwestycyjnych.

W Danii podstawą transformacji sektora ciepłownictwa są wieloletnie strategie energetyczne oraz krajowe porozumienia klimatyczne (Climate Agreements), które od wielu lat wyznaczają kierunki rozwoju ciepłownictwa systemowego. Szczególne znaczenie mają dokumenty dotyczące neutralności klimatycznej oraz krajowe plany energetyczno-klimatyczne, które przewidują rozwój wysokoefektywnych systemów ciepłowniczych opartych na odnawialnych źródłach energii, biomasie, dużych pompach ciepła i magazynach ciepła. Istotnym elementem duńskiego modelu są także obowiązkowe lokalne plany zaopatrzenia w ciepło opracowywane przez samorzady, stanowiące podstawę dla rozwoju infrastruktury ciepłowniczej i koordynacji inwestycji.

W Niemczech kluczową rolę odgrywa federalna strategia transformacji energetycznej Energiewende oraz dokumenty wykonawcze dotyczące dekarbonizacji sektora ogrzewnictwa. W ostatnich latach przyjęto również ustawę dotyczącą planowania ciepłowniczego (Wärmeplanungsgesetz), która zobowiązuje jednostki samorządu terytorialnego do przygotowania lokalnych planów transformacji systemów ciepłowniczych. Dokumenty strategiczne przewidują rozwój sieci ciepłowniczych, zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii, integrację sektora ciepła z elektroenergetyką oraz wykorzystanie ciepła odpadowego i technologii Power-to-Heat.

Szwecja realizuje transformację ciepłownictwa w oparciu o krajową politykę klimatyczną oraz strategię neutralności klimatycznej. Dokumenty strategiczne koncentrują się na ograniczaniu wykorzystania paliw kopalnych, rozwoju kogeneracji, biomasy, pomp ciepła oraz efektywności energetycznej. Ważnym elementem szwedzkiego podejścia są także lokalne strategie energetyczne opracowywane przez gminy oraz długoterminowe programy wspierające modernizację infrastruktury energetycznej i rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym wykorzystanie ciepła odpadowego.

W Finlandii transformacja sektora ciepłownictwa została ujęta w krajowych strategiach klimatyczno-energetycznych oraz planach osiągnięcia neutralności klimatycznej. Dokumenty te przewidują stopniowe odchodzenie od węgla w ciepłownictwie, rozwój elektryfikacji ogrzewnictwa, wykorzystanie wielkoskalowych pomp ciepła, magazynów energii i ciepła odpadowego. Istotną rolę odgrywają również strategie dotyczące integracji sektorów energetycznych oraz zwiększania elastyczności systemu elektroenergetycznego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania ciepła, dystrybucją oraz obrotem	Ok. 1100 przedsiębiorstw	Oszacowanie własne na podstawie danych Urzędu Regulacji Energetyki oraz danych własnych	Wskazanie kierunku modernizacji źródeł wytwarzania ciepła, zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii i ciepła odpadowego, zastosowania magazynów ciepła oraz dostosowanie sieci dystrybucyjnych i przesyłowych do nowych technologii oraz zagospodarowania ciepła odpadowego.
Jednostki samorządu terytorialnego	16 województw, 314 powiatów i 66 miast na prawach powiatu oraz 2479 gmin	Główny Urząd Statystyczny	Zwiększenie roli nisko- i bezemisyjnych źródeł ciepła w systemach ciepłowniczych. Realizacja działań wynikających ze Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r. Przygotowanie sprawozdania z realizacji Strategii i aktualizacja działań wraz z raportem ewaluacyjnym.
Odbiorcy ciepła systemowego i gospodarstwa domowe zaopatrywane w ciepło przez wspólnoty mieszkaniowe i spółdzielnie mieszkaniowe	15 mln osób korzystających z ciepła systemowego	GUS – Warunki mieszkaniowe w Polsce w świetle wyników Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2021	Poprawa bezpieczeństwa energetycznego dostaw ciepła, realizacja działań mających zapewnić akceptowalne ceny ciepła systemowego, zwiększenie roli nisko- i bezemisyjnych źródeł ciepła w systemach ciepłowniczych.
Minister właściwy do spraw energii	1	Dane własne	Współpraca w ramach realizacji działań zawartych w Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.
Minister właściwy do spraw klimatu	1	Dane własne	Współpraca w ramach realizacji działań zawartych w Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.
Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa	1	Dane własne	Współpraca w ramach realizacji działań zawartych w Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.
Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej	1	Dane własne	Współpraca w ramach realizacji działań zawartych w Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.
Minister właściwy do spraw rolnictwa	1	Dane własne	Współpraca w ramach realizacji działań zawartych w Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.
Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego	1	Dane własne	Współpraca w ramach realizacji działań zawartych w Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.
Minister właściwy do spraw cyfryzacji	1	Dane własne	Współpraca w ramach realizacji działań zawartych w Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.

Minister właściwy do spraw gospodarki	1	Dane własne	Współpraca w ramach realizacji działań zawartych w Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.
Polski Komitet Normalizacyjny	1	Dane własne	Współpraca w ramach realizacji działań zawartych w Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	1	Dane własne	Współpraca w ramach realizacji działań zawartych w Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r. Przekazanie danych potrzebnych do przygotowania przez Ministra Energii sprawozdania z realizacji Strategii i aktualizacji działań.
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	1	Dane własne	Współpraca w ramach realizacji działań zawartych w Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.
Narodowe Centrum Badań i Rozwoju	1	Dane własne	Współpraca w ramach realizacji działań zawartych w Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.
Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami	1	Dane własne	Przekazanie danych potrzebnych do przygotowania przez Ministra Energii sprawozdania z realizacji Strategii i aktualizacji działań.
Główny Urząd Statystyczny	1	Dane własne	Przekazanie danych potrzebnych do przygotowania przez Ministra Energii sprawozdania z realizacji Strategii i aktualizacji działań.
Podmiot nadzorujący i kontrolujący	1	Minister Energii	Podmiot odpowiedzialny za przygotowanie sprawozdania z realizacji Strategii i aktualizacji działań.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie przekazany do konsultacji publicznych (21 dni) następującym podmiotom:

- 1) Forum Energii – info@forum-energii.eu;
- 2) Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu – forum@iep.org.pl;
- 3) Fundacja InStrat – info@instrat.pl;
- 4) Instytut Energetyki – Państwowy Instytut Badawczy – instytut.energetyki@ien.com.pl;
- 5) Instytut Energetyki Odnawialnej – biuro@ieo.pl;
- 6) Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy – sekretariat@ios.edu.pl;
- 7) Instytut Reform – office@ireform.eu;
- 8) Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii – kontakt@iep.org.pl;
- 9) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie – bi.warszawa@igcp.org.pl;
- 10) Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska – sekretariat@igeos.pl;
- 11) Izba Gospodarcza Gazownictwa – office.kst@igg.pl;
- 12) Krajowa Agencja Poszanowania Energii S.A. – kape@kape.gov.pl;
- 13) Krajowa Izba Gospodarcza – kig@kig.pl;
- 14) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji – kigeit@kigeit.org.pl;
- 15) Narodowe Centrum Badań i Rozwoju – info@ncbr.gov.pl;
- 16) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dystrybutorów niezależnych Energii Elektrycznej – osdnee@osdnee.pl;
- 17) Polska Izba Gospodarcza Energii Odnawialnej i Rozproszonej – pigeor@pigeor.pl;
- 18) Polska Izba Magazynów Energii – biuro@pime.com.pl;
- 19) Polska Organizacja Rozwoju Technologii Pomp Ciepła – biuro@portpc.pl;
- 20) Polski Komitet Energii Elektrycznej – pkee@pkee.pl;
- 21) Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. – sekretariat@pse.pl;
- 22) Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej – biuro@psew.pl;
- 23) Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki – biuro@stowarzyszeniepv.pl;

Źródła finansowania	<p>Realizacja działań przewidzianych w Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r. może wiązać się ze skutkami finansowymi dla sektora finansów publicznych, w szczególności dla budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego oraz podmiotów publicznych zaangażowanych w finansowanie transformacji energetycznej. Skala oraz harmonogram tych skutków będą uzależnione od zakresu wdrażanych działań, tempa transformacji sektora ciepłowniczego, a także przyjętych mechanizmów wsparcia.</p> <p>Na obecnym etapie dokument wskazuje zestawienie możliwych źródeł finansowania, które pozwolą na realizację działań przewidzianych w Strategii. Dodatkowe, szczegółowe rozwiązania w zakresie finansowania zostaną określone w ramach odrębnych prac nad planem finansowym dla transformacji ciepłownictwa.</p> <p>Zakłada się, że wsparcie transformacji ciepłownictwa będzie opierało się na efektywnym montażu finansowym, obejmującym różne instrumenty wsparcia, w tym dotacje, pożyczki preferencyjne, instrumenty gwarancyjne oraz inne mechanizmy finansowania dostępne na poziomie krajowym i europejskim. Planowane jest zapewnienie koordynacji działań różnych instytucji finansujących, tak aby środki publiczne były wykorzystywane w sposób komplementarny i efektywny.</p> <p>Jednocześnie należy podkreślić, że część działań przewidzianych w Strategii będzie miała charakter organizacyjny, planistyczny lub regulacyjny i nie będzie powodowała bezpośrednich skutków finansowych dla sektora finansów publicznych albo skutki te będą ograniczone i rozłożone w czasie.</p> <p>Ze względu na długoterminowy charakter Strategii, zróżnicowanie technologiczne sektora ciepłowniczego, sytuację poszczególnych przedsiębiorstw energetycznych oraz uwarunkowania lokalne, nie jest obecnie możliwe precyzyjne oszacowanie całościowych skutków finansowych realizacji Strategii dla sektora finansów publicznych. Ocena skutków finansowych będzie uszczegóławiana na kolejnych etapach wdrażania Strategii, w szczególności w ramach opracowywania planu finansowego oraz poszczególnych instrumentów wsparcia.</p> <p>W dłuższej perspektywie działania przewidziane w Strategii przyczynią się do poprawy efektywności energetycznej systemów ciepłowniczych, ograniczenia kosztów funkcjonowania infrastruktury energetycznej oraz zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego, co może pozytywnie wpłynąć na efektywność wydatkowania środków publicznych.</p>
---------------------	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2026 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<p>Umożliwienie dokonania transformacji energetycznej niezbędnej z punktu widzenia polityki klimatycznej Unii Europejskiej.</p> <p>Stworzenie przewidywalnych i długofalowych ram regulacyjnych dla sektora ciepłownictwa systemowego.</p> <p>Ograniczenie ryzyka inwestycyjnego w sektorze ciepłownictwa systemowego, rozwoju rynku nowoczesnych technologii energetycznych i urządzeń dla ciepłownictwa.</p> <p>Ograniczenie kosztów związanych z rosnącymi cenami paliw kopalnych oraz kosztami emisji CO₂.</p> <p>Zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego systemów ciepłowniczych przez dywersyfikację źródeł energii.</p>						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Poprawa jakości powietrza dzięki zwiększaniu inwestycji w nisko- i bezemisyjne źródła ciepła w systemach ciepłowniczych oraz zwiększenie odporności odbiorców na wahania cen paliw i energii.
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Poprawa jakości powietrza dzięki zwiększaniu inwestycji w nisko- i bezemisyjne źródła ciepła w systemach ciepłowniczych oraz zwiększenie odporności odbiorców na wahania cen paliw i energii.
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz: Brak

9. Wpływ na rynek pracy

Przyjęcie uchwały będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy, w szczególności w sektorze budownictwa infrastrukturalnego oraz branżach związanych z rozwojem nowoczesnych systemów ciepłowniczych i technologii odnawialnych źródeł energii. Efekty te będą związane przede wszystkim ze zwiększeniem skali inwestycji infrastrukturalnych, rozwojem nowoczesnych technologii energetycznych oraz stopniową transformacją sektora ciepłowniczego w kierunku gospodarki nisko- i zeroemisyjnej. Przewidywane zwiększenie inwestycji w zakresie modernizacji istniejących oraz budowy nowych systemów ciepłowniczych przyczyni się do wzrostu aktywności gospodarczej zarówno na etapie realizacji inwestycji, jak i podczas późniejszej eksploatacji infrastruktury.

Rozwój inwestycji w obszarze ciepłownictwa systemowego będzie generował zwiększone zapotrzebowanie na usługi projektowe, budowlane, montażowe, serwisowe oraz związane z dostawą paliw i obsługą techniczną instalacji. W konsekwencji wpłynie to na wzrost zatrudnienia w przedsiębiorstwach działających w sektorze energetycznym, budowlanym oraz usługowym. Wzrost aktywności inwestycyjnej będzie oddziaływał pozytywnie na rynek pracy zarówno na etapie projektowania i realizacji inwestycji, jak również podczas późniejszej eksploatacji, utrzymania i serwisowania nowoczesnej infrastruktury ciepłowniczej.

Przyjęcie uchwały stworzy również warunki do rozwoju i wdrażania nowych technologii w zakresie ciepłownictwa na rynku lokalnym, w szczególności rozwiązań opartych na wysokiej efektywności energetycznej, automatyzacji procesów oraz wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. Rozwój innowacyjnych technologii przyczyni się do podnoszenia kompetencji pracowników oraz zwiększenia zapotrzebowania na wykwalifikowaną kadrę techniczną i specjalistyczną. Jednocześnie wpłynie na wzrost konkurencyjności lokalnych przedsiębiorstw oraz tworzenie nowych miejsc pracy związanych z wdrażaniem, obsługą i rozwojem nowoczesnych systemów ciepłowniczych.

Przyjęcie Strategii będzie także oddziaływać pozytywnie na konkurencyjność krajowych przedsiębiorstw działających w sektorze energetycznym i technologicznym. Stabilne i przewidywalne ramy rozwoju sektora zwiększą skłonność przedsiębiorstw do inwestowania w rozwój nowych produktów i usług, co może przyczynić się do wzrostu potencjału eksportowego krajowych producentów urządzeń i technologii dla nowoczesnego ciepłownictwa.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe

demografia
 mienie państwowe
 inne:

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu	<p>Rezultatem realizacji Strategii będzie zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w procesie wytwarzania ciepła, poprawa efektywności energetycznej systemu zaopatrzenia w ciepło oraz ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, co przełoży się na zmniejszenie negatywnego wpływu na środowisko naturalne.</p> <p>Wdrożenie planowanych rozwiązań przyczyni się do wzrostu wykorzystania ciepła systemowego w ogrzewaniu budynków mieszkalnych, w szczególności na obszarach miejskich. Rozwój systemów ciepłowniczych oraz rosnący udział odnawialnych źródeł energii w ich strukturze energetycznej wpłyną pozytywnie na poprawę jakości życia mieszkańców.</p> <p>Zwiększenie liczby budynków korzystających z efektywnych systemów ciepłowniczych pozwoli na znaczące ograniczenie zjawiska niskiej emisji, mającej bezpośredni wpływ na zdrowie społeczeństwa i komfort życia. Redukcja ilości zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery przyczyni się do poprawy jakości powietrza, ograniczenia ryzyka chorób związanych z jego zanieczyszczeniem oraz zmniejszenia liczby przedwczesnych zgonów wynikających ze złego stanu środowiska.</p> <p>Realizacja inwestycji będzie również sprzyjać aktywizacji gospodarczej oraz wspierać rozwój regionalny, szczególnie na obszarach posiadających wysoki potencjał rozwoju nowoczesnych i efektywnych systemów ciepłowniczych.</p>
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Uchwała wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja rozwiązań zawartych w Strategii będzie prowadzona przez ministra właściwego do spraw energii, który przygotowuje sprawozdanie z realizacji Strategii i aktualizację działań w oparciu o dane przekazane m.in. przez:

- 1) Urząd Regulacji Energetyki,
- 2) przedsiębiorstwa ciepłownicze – w ramach sprawozdań z działań mających na celu osiągnięcie efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego (na podstawie art. 7b ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, 516 i 607);
- 3) Główny Urząd Statystyczny,
- 4) Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami

– a także na podstawie danych wykorzystywanych do sprawozdawczości dotyczących Krajowego Planu na rzecz Energii i Klimatu oraz zintegrowanego krajowego sprawozdania z postępów w dziedzinie energii i klimatu.

Raport ewaluacyjny podsumowujący efekty realizacji działań przedstawionych w Strategii zostanie przygotowany przez ministra właściwego do spraw energii do końca 2041 r. Raport obejmie szczegółowe informacje o stopniu realizacji poszczególnych działań oraz stopień realizacji wskaźników określonych w dokumencie.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak